

Bài Học 4

* 18 Tháng 1 – 24 Tháng 1

Huấn Luyện Con Trẻ Thành Môn Đồ

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Thi thiên 127:3-5; Phục truyền 6:6, 7; Lu-ca 2:40-52; Ma-thi-ơ 18:1-6, 10-14; Mác 10:13-16.*

Câu Gốc: “Thầy có nghe điều những đứa trẻ này nói không? Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Có. Vậy chớ các người chưa hề đọc lời này: Chúa đã được ngợi khen bởi miệng con trẻ và con đương bú, hay sao?” (Ma-thi-ơ 21:16).)

Khi chúng ta muốn rao giảng cho thế giới và đào tạo môn đồ từ khắp các nước, chúng ta không được quên các con trẻ. Các cuộc nghiên cứu cho thấy hầu hết Cơ Đốc nhân dâng hiến đời mình cho Đấng Christ vào lúc tuổi còn trẻ. Ít người trở lại đạo khi đã lớn. Nhiều hội thánh đã quên sự kiện quan trọng này trong chương trình truyền giáo. Họ dùng tiền và tài liệu cho người lớn. Các môn đồ đầu tiên của Đấng Christ cũng có lỗi lầm này. Họ nghĩ trẻ em không quan trọng. Đức Chúa Giê-su không vui lòng về thái độ đó. Và Ngài đã dành thì giờ cho con trẻ. Ngài coi các em là quan trọng.

Và chúng ta cũng phải làm như vậy.

Điều Lợi Của Trẻ Em Do Thái

Các trẻ em người Do Thái được đối đãi cách đặc biệt khi so sánh với những trẻ em của các nước khác. Văn hóa của các nước khác dùng trẻ em để tế thần. Giá trị của các em ở những nước khác cũng được đo lường bằng việc các em đóng góp tài chánh vào xã hội được bao nhiêu. Thật không may, sự suy nghĩ này vẫn còn đúng trong thế giới ngày nay.

Sự bỏ đạo của dân Y-sơ-ra-ên cũng có ảnh hưởng về việc người ta coi giá trị của trẻ em. Thí dụ, vua Ma-na-se đã tham gia vào việc thờ hình tượng và dâng con cái mình để tế thần (2 Sử ký 33:6).

Và ông là vua duy nhất đã hy sinh con mình như vậy. Khi dân Y-sơ-ra-ên ở dưới những nhà lãnh đạo thiênêng liêng hơn, thì họ coi trẻ em có giá trị.

Xin đọc Thi thiên 127:3-5; 128:3-6; Giê-rê-mi 7:31; và Phục truyền 6:6, 7. Những câu này nói gì về tình yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho con trẻ? Kinh Thánh có thể giúp chúng ta hiểu rõ hơn thế nào mối tương giao của chúng ta đối với trẻ em?

Sự giáo dục, quyền con trưởng, và nhiều phong tục văn hóa khác cho thấy trẻ em có giá trị ở Y-sơ-ra-ên trong thời Cựu Ước. Vì thế, không có gì ngạc nhiên khi Đấng Christ làm cho trẻ em có giá trị hơn. Suy cho cùng, trẻ em cũng là người. Và sự chết của Đấng Christ là cho tất cả mọi người, già và trẻ. Đây là điều chúng ta không bao giờ nên quên.

Thật khó tin khi có những người lớn quá tội lỗi và xấu xa đến nỗi họ làm hại những trẻ nhỏ – đôi khi ngay cả chính con họ. Biết điều này, làm thế nào chúng ta yêu mến, bảo vệ và ảnh hưởng các em về phần thiênêng liêng?

Thời Thơ Ấu Của Đức Chúa Giê-su

Hãy tưởng tượng Đức Chúa Giê-su đã bỏ thời thơ ấu và đến thế gian như một người lớn. Lúc đó, người ta sẽ hỏi về khả năng của Ngài để làm việc với trẻ em. Nhưng, thay vào đó, Đấng Christ đã lớn lên như tất cả các trẻ em. Ngài không bỏ qua một phần nào về sự phát triển của con người. Ngài hiểu các sự cám dỗ của tuổi thiếu niên. Ngài trải qua những sự yếu đuối và sợ hãi của tuổi thơ ấu. Ngài phải đương đầu với các thách thức mà tất cả trẻ em phải đối diện. Và kinh nghiệm thời thơ ấu của Ngài là một cách quan trọng Đấng Cứu Thế cho thấy Ngài là một con người.

Xin đọc Lu-ca 2:40-52. Câu này dạy gì về thời thơ ấu của Đức Chúa Giê-su?

“Đối với người Do Thái, mười hai tuổi là đường phân rẽ giữa tuổi thơ ấu và thiếu niên. Khi một cậu bé Hê-bơ-rơ bước qua tuổi này, cậu được gọi là con trai của luật pháp và cũng là con trai của Đức Chúa Trời. Cậu được giáo dục đặc biệt về tôn giáo. Cậu trông chờ để được tham gia vào những buổi lễ và nghi lễ thánh. Vì phong tục này, Đức Chúa Giê-su lúc mười hai tuổi đã lên thành Giê-ru-sa-lem để dự lễ Vượt Qua.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 75.

Theo những câu này, Đức Chúa Giê-su nhận được sự khôn ngoan. Đức Chúa Trời ban cho Ngài ân điển. Kinh nghiệm của Đấng Christ về đền thờ trong ngày Lễ Vượt Qua cho thấy Đức Chúa Giê-su biết nhiều về Kinh Thánh. Và các thầy dạy luật rất ngạc nhiên về những câu hỏi và trả lời của Đức Chúa Giê-su.

Đức Chúa Trời chắc chắn dùng nhiều kinh nghiệm tuổi thơ để ảnh hưởng bản tính hoàn hảo của Đức Chúa Giê-su. Có thể tài thợ mộc, có cha mẹ trung thành, sự học Kinh Thánh thường xuyên, và đời sống ở Na-xa-rét đã ảnh hưởng sự lớn lên của Ngài. Đức Chúa Giê-su là một con trẻ tuyệt vời. Nhưng cuối cùng, Ngài vẫn là một em nhỏ giống như tất cả chúng ta.

“Con trẻ Giê-su không được đi học ở trường nhà thờ. Mẹ của Ngài là thầy giáo đầu tiên. Từ nơi môi của mẹ và từ những cuốn sách của các tiên tri, Đức Chúa Giê-su học về những điều ở thiên đàng. Tại nhà của mẹ, Đức Chúa Giê-su được dạy dỗ về những lời mà Ngài đã phán cùng Môi-se.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 70. Hãy suy nghĩ kỹ về các lời này. Những câu này dạy chúng ta gì về Đức Chúa Giê-su được dạy dỗ như một người?

Sự Chữa Lành Các Trẻ Em

Hãy đọc các câu sau đây: Ma-thi-ơ 9:18-26; Mác 7:24-30; Lu-ca 9:37-43; và Giăng 4:46-54. Các con của ai được chữa lành trong những chuyện này? Hoàn cảnh của các em này gần giống nhau thế nào? Bạn có thấy các điều khác biệt không? Chúng ta học được gì từ những câu này có thể giúp chúng ta ngày nay?

Tất cả những chuyện này có một điều giống nhau. Trong mỗi trường hợp, các cha mẹ lo lắng đến với Đức Chúa Giê-su và xin Ngài chữa cho con mình. Có cha mẹ nào không cảm thấy đau lòng, lo lắng, và hoảng sợ khi con mình đau nặng hay sắp chết?

Đức Chúa Giê-su không phải là một người cha. Nhưng Ngài hiểu những người này như là một con người nên Ngài chữa lành con cái họ. Trong mỗi trường hợp, Ngài đều chữa lành. Ngài không xua đuổi ai vì thế Ngài đã bày tỏ tình thương đối với họ. Và không phải chỉ cho cha mẹ nhưng cũng cho các con cái.

Lẽ dĩ nhiên, điều này dẫn đến nhiều câu hỏi về những lần khi cha mẹ cầu nguyện cùng Đức Chúa Giê-su, nhưng con họ không hết bệnh. Có thể không có kinh nghiệm nào đau buồn hơn là khi họ phải chôn con mình. Và chứng kiến việc cha mẹ than khóc về cái chết của con làm chúng ta thấy buồn hơn. Trong nhiều đám tang, cha mẹ luôn luôn hỏi, “Tôi có nên là người phải chết thay vì con tôi chăng?”

Tuy nhiên, than khóc sự chết về thể xác và thấy sự hủy hoại về tâm hồn có thể cũng đau đớn như nhau. Bao nhiêu cha mẹ đã đau khổ thấy đời sống con mình vướng vào ma túy, tình dục, hay có thái độ bất cần? Nhưng chúng ta phải học để tin cậy nơi Chúa và sự nhân từ cùng tình yêu của Ngài, ngay cả khi việc xảy ra không tốt đẹp. Xin hãy nhớ có những điều đáng buồn xảy ra trong các chuyện Kinh Thánh trên đây. Chính Ellen G. White, một nữ tiên tri, cũng phải chôn hai con của mình. Thế giới của chúng ta là một nơi khó khăn. Nhưng Đức Chúa Trời chúng ta là Đức Chúa Trời đầy tình yêu thương. Và chúng ta phải nắm chặt lấy lẽ thật này, dù việc gì xảy ra.

Một Lời Cảnh Cáo Đáng Sợ

Hãy nghiên cứu các câu sau đây: Ma-thi-ơ 11:25, 26; 18:1-6, 10-14. Những lẽ thật nào về đức tin chúng ta có thể học được từ các câu chuyện này? Hãy suy nghĩ về lời cảnh cáo nghiêm khắc ở đây của Đức Chúa Giê-su? Tại sao chúng ta nên sợ?

Các trẻ em có sự giản dị, thành thật, một sự thành thật Đức Chúa Giê-su thường nói đến khi Ngài giải nghĩa nước của Ngài giống như vậy. Đó là vì những thái độ thành thật, khiêm tốn, và ngây thơ của trẻ em miêu tả đời sống của Cơ Đốc nhân thật sự là như vậy. Chúng ta nên cố gắng để có sự tin cậy giản dị đó khi chúng ta sống đức tin của mình!

Những người đào tạo môn đồ ngày nay cần học một bài học khác: các trẻ em không cần phải bỏ đức tin con trẻ của mình. Nếu chúng được dạy dỗ đúng, các em có thể giữ thái độ tin cậy của mình khi lớn lên. Đức tin giống như con trẻ không bao giờ trở nên lỗi thời. Là cha mẹ, chúng ta nên dạy các con mình về Đức Chúa Trời và tình yêu thương của Ngài.

Điều tốt nhất chúng ta có thể làm là bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời cho con cái qua đời sống, sự tử tế, lòng thương xót và sự quan tâm của chúng ta. Chúng ta có thể giảng tất cả những gì chúng ta muốn. Nhưng cách tốt nhất để dạy con cái là làm gương bằng đời sống về tình yêu của Đức Chúa Trời.

Những hành động tội lỗi chống lại trẻ em có thể hủy diệt sự tín nhiệm của các em vào hội thánh và vào Đức Chúa Trời, đặc biệt là khi những hành động đó xảy ra trong những sinh hoạt của hội thánh. Hình phạt kinh khủng chờ đợi những người làm các việc đó. Đấng Christ và sự điệp của Ngài làm thức tỉnh sự tín nhiệm và tin cậy. Không ai nên hủy diệt đức tin giống như con trẻ như vậy!

Hội thánh bạn làm gì để hỗ trợ các em và bảo vệ chúng bằng đủ mọi cách? Hãy nghĩ khi Đức Chúa Giê-su nói các thiên sứ của các em “thường thấy mặt Cha ta, là Đấng ở trên trời” (Ma-thi-ơ 18:10). Tại sao điều đó khiến bất cứ ai làm hại một đứa trẻ nên sợ hình phạt của Đức Chúa Trời?

Đừng Cấm Các Con Trẻ

Hãy đọc Mác 10:13-16. Việc Đấng Christ chấp nhận con trẻ dẫn đến sự chúng chấp nhận Ngài thế nào? Chúng ta nên hiểu thế nào việc Ngài quả trách các môn đồ? Chúng ta học được gì từ câu chuyện này về cách đối xử với trẻ em?

Chắc chắn các môn đồ của Đấng Christ có ý tốt khi họ ngăn cản cha mẹ đem con họ đến với Ngài, nhưng họ đã sai. Họ cố gắng bảo vệ thì giờ quý báu của Chúa. Họ muốn Ngài dành sức lực cho những điều “quan trọng” hơn. Họ đã hiểu sai rất nhiều những điều Đức Chúa Giê-su muốn họ hiểu.

Hãy tưởng tượng bạn bị những người lớn thô lỗ xua đuổi và sau đó được Đức Chúa Giê-su đầy tình yêu thương và quan tâm ôm ấp. Không lạ gì các em ôm Ngài lại. Trong câu chuyện này, chúng ta có một gương rất quan trọng về cách các em nên được đối xử thế nào bởi những người xưng mình là đào tạo môn đồ.

“Trong các em được đem đến với Đức Chúa Giê-su, Ngài thấy những người nam và nữ sẽ nhận ân điển của Ngài và sẽ hầu việc trong nước Ngài. Một số các em sẽ hy sinh sự sống vì Ngài. Đức Chúa Giê-su biết các em này sẽ nghe và chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Thế mau chóng hơn là những người lớn. Nhiều người lớn khôn ngoan theo thế gian và cứng lòng. Trong sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su, Ngài đã xuống tới trình độ của các em. Ngài, Vua thiên đàng, không từ chối để trả lời những câu hỏi của các em. Ngài làm những bài học quan trọng thành giản dị để các em hiểu. Ngài trồng hạt giống lẽ thật trong trí các em. Những hạt giống này sẽ mọc lên và kết quả cho sự sống đời đời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 512-515.

Chúng ta có thường gặp những người lớn bị đau khổ qua rất nhiều nỗi đau đớn, rắc rối, và sự đau lòng vì những gì xảy ra cho họ trong thời thơ ấu chăng? Điều này nói gì với chúng ta là chúng ta nên đối xử thế nào với các em cách cẩn thận, mềm mại, yêu thương và cầu nguyện?

Thứ Sáu

*24 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Thật rất đúng là trong tất cả mọi người, trẻ em sẵn lòng chấp nhận những sự dạy dỗ của phúc âm. Lòng chúng mở ra để nhận ảnh hưởng của Đức Chúa Trời, và nhớ lâu các bài đã học. Trẻ em vẫn có thể là Cơ Đốc nhân, làm theo lẽ thật vào trình độ hiểu biết hợp với tuổi của các em. Chúng cần được dạy dỗ về những điều thiêng liêng. Và cha mẹ nên cho các em mọi điều thuận lợi để chúng có thể phát triển bản tính giống như bản tính của Đấng Christ.

“Cha mẹ nên coi con cái mình như những thành viên trẻ tuổi của gia đình Chúa. Họ nên chấp nhận trách nhiệm dạy dỗ chúng cho thiên đàng. Những bài học chúng ta học được từ Đấng Christ, chúng ta nên dạy lại cho con cái mình. Chúng ta nên làm vậy khi trí óc non nớt của các em có thể nhận lãnh được. Bằng cách này, chúng ta có thể, từng chút một, mở ra cho chúng vẻ đẹp của các nguyên tắc thiên đàng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 515.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Bạn nghĩ tại sao nhiều người chấp nhận Đấng Christ khi còn trẻ tuổi hơn là khi đã lớn tuổi? Những người tiêu cực hơn thì cho là vì các em còn quá trẻ và ngây thơ để có thể hiểu những gì mà các em tin. Nói cách khác, có thể vì lòng các em chưa cứng cỏi với sự nghi ngờ như nhiều người lớn? Có thể các em cởi mở hơn cho sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Xin thảo luận.
- 2 Hội thánh ngày nay có thể làm gì để trở nên giống như Đấng Christ trong việc đến gần với trẻ em? Mỗi thuộc viên có thể làm gì để thân thiện hơn đối với thiếu niên đang kinh nghiệm với những tư tưởng và lối sống kỳ lạ?
- 3 Các thuộc viên hội thánh có thể làm gì để chuẩn bị chính mình để làm việc với những thiếu niên muốn chịu phép báp-têm và quyết định đi theo Đấng Christ?
- 4 Hãy suy nghĩ thêm về bản tính của trẻ em mà Đức Chúa Giê-su phán, “Nếu các người không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng đâu” (Ma-thi-ơ 18:3). Câu này có nghĩa là gì? Đồng thời, câu đó *không* có nghĩa là gì?